

ข้อบังคับสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณา การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์
ในกรณีมีการกล่าวหาผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๔) (ฎ) ประกอบมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษจึงกำหนดข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณา การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีมีการกล่าวหาผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณกล่าวหาว่าผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ผู้หนึ่งผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“คำกล่าวหา” หมายความว่า หนังสือที่ผู้กล่าวหาทำขึ้นเพื่อกล่าวหายื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

“คำชี้แจง” หมายความว่า คำให้การที่ผู้ถูกกล่าวหาทำขึ้นไม่ว่าเป็นเอกสาร การบันทึก ถ้อยคำต่อหน้ากรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อเป็นการชี้แจง โต้แย้ง หรือแสดงพยานหลักฐานของตน ต่อคำกล่าวหาและต่อประเด็นที่เกิดขึ้นตามกระบวนการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับคำกล่าวหา

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายโดยคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพื่อพิสูจน์ความจริงให้ปรากฏว่าการกระทำของผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อกล่าวหาหรือไม่

“สภา” หมายความว่า สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“นายกสภา” หมายความว่า นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๔ ให้นายกสภากรรมการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจประกาศกำหนดแบบเอกสาร และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภาเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ในกรณีที่นายกสภาไม่สามารถวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาได้ ให้เสนอต่อคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นที่สุด

หมวด ๑

การยื่นคำกล่าวหา

ข้อ ๕ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่า ผู้ประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์หนึ่งผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวน พิจารณาโดยเร็ว

สิทธิการกล่าวหาและการหยิบยกขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณและรู้ตัวผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น

ข้อ ๖ คำกล่าวหาว่า ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณต้องทำ เป็นหนังสือ มีรายละเอียดชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ของผู้กล่าวหา และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้กล่าวหา (ถ้ามี) ข้อกล่าวหาว่าผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างไร และลายมือชื่อ ผู้กล่าวหาพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานแสดงตนที่ทางราชการออกให้ หรือสำเนา หนังสือเดินทาง สำเนาทะเบียนบ้าน หรือหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคล และหลักฐานประกอบการ พิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหา

กรณีได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนไม่จำเป็นต้องแนบ เอกสารตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗ กรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ได้ระบุว่าผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ผู้ใดประพฤติผิด จรรยาบรรณให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมาย ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ผู้ใดเป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณโดยมิชักช้า

ข้อ ๘ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมาย ทำการตรวจสอบคำกล่าวหา หากเห็นว่าคำกล่าวหา มีข้อบกพร่อง หรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ หรือผิดพลาดอันเห็นได้ชัดว่า เกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อ หรือยังขาดรายละเอียดตามข้อบังคับนี้ หรือรายละเอียดยังไม่ชัดเจน ประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณ มอบหมายอาจมีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำกล่าวหาแก้ไขเพิ่มเติมคำกล่าวหาให้ถูกต้องครบถ้วน หรือให้ชี้แจง ข้อเท็จจริงและหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๙ กรณีประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมายเห็นว่า คำกล่าวหาชอบด้วยกฎหมายและข้อบังคับ หรือมีเหตุอันสมควรให้มีการสอบสวนตามคำกล่าวหาดังกล่าวก็ให้รับเป็นคำกล่าวหาเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

หากประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมายเห็นว่า คำกล่าวหาไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือสิทธิกล่าวหาสิ้นสุดลงแล้ว หรือมีเหตุอันไม่สมควรให้มีการสอบสวนตามคำกล่าวหา ก็ให้มีคำสั่งไม่รับคำกล่าวหา โดยให้แจ้งแก่ผู้กล่าวหาทราบโดยเร็วพร้อมแสดงเหตุผลแห่งการไม่รับคำกล่าวหา

ข้อ ๑๐ เมื่อประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมายมีคำสั่งรับเป็นคำกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อทำการสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำกล่าวหา และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้และตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในการนี้ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งคนใดทำหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณ

ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณแจ้งคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการจรรยาบรรณทราบ

ข้อ ๑๑ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณอาจถูกคัดค้านได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างหรือลูกจ้างของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๖) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่กล่าวหา

(๗) มีประโยชน์ได้เสียในคำกล่าวหาที่สอบสวน

(๘) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๙) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๑๒ การคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการจรรยาบรรณ ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงหรือเสียความเป็นธรรมอย่างไร แต่ทั้งนี้ ต้องยื่นคำคัดค้านก่อนการสอบสวนเสร็จสิ้น

ให้ผู้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งส่งสำเนาคำคัดค้านดังกล่าวแก่ประธานกรรมการจรรยาบรรณทันที และสำเนารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณงดการสอบสวนเมื่อได้รับคำคัดค้านจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้ที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาคำคัดค้าน ในการพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว ผู้ถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้หากเห็นว่า คำคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ให้มีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นอนุกรรมการจรรยาบรรณ และให้รีบ แต่งตั้งอนุกรรมการจรรยาบรรณแทน หากเห็นว่า คำคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้ยก คำคัดค้านนั้น โดยให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้าน และคณะกรรมการจรรยาบรรณทราบ คำสั่งเกี่ยวกับคำคัดค้านนี้ ให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่อนุกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า ตนเองหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณอื่น มีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๑ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการ จรรยาบรรณ และให้นำข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การพ้นหน้าที่ของอนุกรรมการจรรยาบรรณ หรือการเปลี่ยนแปลงอนุกรรมการ จรรยาบรรณ ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะกรรมการจรรยาบรรณมีหน้าที่สอบสวน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานในเรื่องที่กล่าวหา และให้เกิดความเป็นธรรม

ข้อ ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการ มีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือ ผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

หมวด ๒

การแจ้ง

ข้อ ๑๘ ให้ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณแจ้งคำกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่น้อยกว่า สิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน และให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะชี้แจงเป็นหนังสือและ นำพยานหลักฐานมาสู้เพื่อแก้คำกล่าวหาได้โดยยื่นต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งหรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณจะขยายให้

การแจ้งคำกล่าวหาพร้อมแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องใด ๆ ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งส่งไปยังสำนักงานหรือภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาตามที่จัดแจ้งไว้ต่อสภาโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยเจ้าหน้าที่ของสภาให้ถือว่าเป็นการส่งโดยชอบแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหายังไม่ได้รับแจ้งคำกล่าวหา และคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ตรวจสอบภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาจากหน่วยงานราชการแล้วปรากฏว่า ภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อสภา ให้แจ้งคำกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาที่ตรวจสอบได้ดังกล่าว

ในกรณีที่ตรวจสอบจากหน่วยงานราชการแล้ว ไม่พบภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาให้ประกาศแจ้งคำกล่าวหา ณ ที่ทำการสภา

ข้อ ๑๙ กรณีการแจ้งหรือการส่งเอกสารที่อื่นให้แก่ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งมีใช้การแจ้งคำกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้นำความตามข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๒๐ เมื่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณได้รับคำสั่งแต่งตั้งแล้วให้รีบดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๑ ให้ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการสอบสวน การรวบรวมข้อมูล และพยานหลักฐานตลอดจนรายละเอียดของพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม

การประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอนุกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณแทน

ข้อ ๒๒ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณกำหนดวันนัดสอบสวนพยาน ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน

ข้อ ๒๓ หากในวันนัดสอบสวน ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาพบคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณกำหนดวันนัดสอบสวนพยาน ผู้กล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหา ใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยแจ้งวันนัดสอบสวนให้ฝ่ายที่ไม่มาทราบ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาและพยานผู้กล่าวหาไม่มาให้ทำการสอบสวนโดยคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ให้โอกาสพอสมควรแล้ว ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณมีคำสั่งว่าผู้กล่าวหาไม่มีพยาน

มาให้ทำการสอบสวน และนัดสอบสวนพยานผู้ถูกกล่าวหาแล้วนัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อไป

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนพยานบุคคล ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเรียกพยานเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามพยานบุคคลซึ่งยังไม่ได้สอบสวนอยู่ในที่สอบสวน

การสอบสวนพยานบุคคล ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณบันทึกถ้อยคำพยาน แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้พยานอ่านเองก็ได้ เมื่อพยานรับว่าถูกต้องแล้วให้พยานผู้กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา และคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่มาในวันดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้

การแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๒๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้อนุกรรมการจรรยาบรรณบันทึกลำดับเลขหมายของเอกสารหรือวัตถุ และบันทึกแยกเป็นเอกสารหรือวัตถุของผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรืออนุกรรมการจรรยาบรรณพร้อมทั้งลายมือชื่อกรรมการจรรยาบรรณ และวันที่ยื่นเอกสารหรือวัตถุดังกล่าว

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดให้รับฟังสำเนาได้

ถ้าต้นฉบับเอกสารสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำต้นฉบับมาได้โดยประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลมาให้สอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๗ พยานเอกสารซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ยื่นพยานเอกสารดังกล่าวจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีผู้แปลรับรองความถูกต้อง

ข้อ ๒๘ ในการสอบสวนคดีจรรยาบรรณ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณเป็นผู้ซักถามพยานผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาจะนำผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์หรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมในการสอบสวนก็ได้ แต่ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และที่ปรึกษาจะซักถามพยานได้เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ โดยการซักถามพยานให้อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

การใดที่ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์หรือที่ปรึกษาได้กระทำตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี

การสอบสวนของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณไม่จำเป็นต้องทำต่อหน้าผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๙ ในกรณีมีเหตุจำเป็นต้องทำการสอบสวนพยานนอกเขตอันเป็นที่ตั้งที่ทำการสอบสวน ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณขออนุมัติต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณเป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๓๐ ให้สภาจ่ายค่าป่วยการ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าที่พักในการสอบสวนให้แก่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณตามระเบียบของคณะกรรมการ หรือตามมติของคณะกรรมการ

ข้อ ๓๑ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณอาจตรวจสอบและแสวงหาพยานหลักฐาน และข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจะรับฟังพยานบุคคล

พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณี ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า พยานหลักฐานที่ได้สอบสวน มาเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจสั่งให้งดการสอบสวน และนัดประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเพื่อทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อไป

ข้อ ๓๓ ในการสอบสวนหรือดำเนินการประชุมต้องมีอนุกรรมการจรรยาบรรณมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการจรรยาบรรณที่ดำรงตำแหน่งอยู่ จึงเป็นองค์คณะหรือองค์ประชุม แล้วแต่กรณี

ในการทำความเข้าใจ ให้ถือตามเสียงข้างมากของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่มาร่วมประชุม อนุกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน อนุกรรมการจรรยาบรรณออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด อนุกรรมการจรรยาบรรณ ฝ่ายเสียงข้างน้อยจะทำความเข้าใจแย้งก็ได้

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้นัดประชุม เพื่อทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณต้องประกอบด้วย สรุปคำกล่าวหา คำแก้ ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจากการสอบสวน โดยแสดงเหตุผลและข้อเสนอในการลงโทษ โดยให้ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่ร่วมทำความเข้าใจลงลายมือชื่อไว้

ข้อ ๓๕ ในการพิจารณาเสนอการลงโทษ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณพิจารณา เหตุอันควรปรานีต่อผู้ถูกกล่าวหาโดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้กระทำผิดมีคุณงามความดีมาก่อน
- (๒) รู้สึกสำนึกถึงความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น
- (๓) ยอมรับผิดหรือให้ความร่วมมือหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
- (๔) เหตุอื่น ๆ ที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาได้โต้แย้งว่าการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้อบังคับ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยคำโต้แย้งดังกล่าวโดยคณะอนุกรรมการ จรรยาบรรณจะมีคำสั่งเพิกถอนการสอบสวนที่มีการโต้แย้งหรือยกคำโต้แย้งดังกล่าวก็ได้โดยให้แสดง เหตุผลการวินิจฉัย และรวมคำโต้แย้งดังกล่าวหรือบันทึกคำโต้แย้งไว้ในรายงานการสอบสวน

ข้อ ๓๗ ในวันประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ วันนัดสอบสวน หรือวันนัดพิจารณาใด ๆ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจดบันทึกในรายงานการสอบสวนไว้โดยให้คณะอนุกรรมการ จรรยาบรรณ ผู้กล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาที่มาร่วมในการประชุม หรือการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อ ไว้ทุกครั้ง

รายงานการสอบสวนต้องมีรายการต่อไปนี้

(๑) เลขที่คำกล่าวหา

(๒) ชื่อผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา

(๓) วัน เวลา และสถานที่ ที่คณะกรรมการจรรยาบรรณทำการสอบสวน

(๔) ข้อความโดยย่อเกี่ยวกับเรื่องที่กระทำและรายการข้อสำคัญอื่น ๆ เช่น ถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ เป็นต้น

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งคนใด ได้ทราบนัดประชุม หรือนัดสอบสวนโดยชอบแล้ว ไม่มาร่วมทำการสอบสวนติดต่อกันสองครั้ง โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทราบ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณหรือประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณที่มาปฏิบัติหน้าที่มีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณทราบ

ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือให้ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณดังกล่าวชี้แจงแสดงเหตุผล หรือขัดข้องที่ไม่มาร่วมการสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด เพื่อเสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือข้อบังคับนี้ เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณ แล้วแต่กรณี อาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง

หมวด ๔

การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๐ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณจ่ายสำนวนคดีจรรยาบรรณที่คณะกรรมการจรรยาบรรณได้ทำการสอบสวนและทำความเห็นแล้วให้แก่กรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งคนใด เพื่อทำการตรวจสอบสำนวนและทำความเห็น

เมื่อผู้ตรวจสอบสำนวนทำความเห็นแล้ว ให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อพิจารณาตามกำหนดเวลาที่ประธานกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอถอนคำกล่าวหาให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาคำร้องขอถอนคำกล่าวหาเสียก่อนว่าจะอนุญาตหรือไม่

การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้และตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนยังไม่เพียงพอ หรือมีพยานหลักฐานอื่นที่ต้องทำการสอบสวน

คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจเพิกถอนการสอบสวนดังกล่าวและยื่นสำนวนให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการให้ถูกต้องหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้

หากคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาผลการสอบสวนแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงในสำนวนเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาคดีต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ยกคำกล่าวหา หรือลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามรูปคดี

ข้อ ๔๓ ในกรณีคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาผลการสอบสวนแล้วมีมติว่าผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้นั้น ดังนี้

- (๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาตโดยกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้สั่งยกคำกล่าวหา

การออกคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือการออกคำสั่งยกคำกล่าวหาตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณแจ้งคำสั่งให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ

ข้อ ๔๔ ให้นำความในข้อ ๓๓ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยอนุโลม

หมวด ๕

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๔๕ ผู้ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำสั่งลงโทษตามข้อ ๔๓ หรือผู้กล่าวหาอาจอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ทั้งนี้ การอุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษ เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔๖ อุทธรณ์ตามข้อ ๔๕ ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วยสรุปคำกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ รายละเอียดการโต้แย้งคำสั่ง ตลอดจนความประสงค์ของการอุทธรณ์คำสั่งด้วย

ข้อ ๔๗ การยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้ยื่นต่อนายกสภา ทั้งนี้ อาจยื่นโดยส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำอุทธรณ์ หากเห็นว่า มีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ ฟุ่มเฟือย เสียคดี ไม่สุภาพ หรือบกพร่อง มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นอุทธรณ์ฉบับใหม่ หรือแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคณะกรรมการเห็นว่าอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๔๙ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่า คำอุทธรณ์ชอบด้วยกฎหมายและยื่นภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือภายในระยะเวลาที่นายกสภามีคำสั่งอนุญาตแล้ว ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์และให้คณะกรรมการพิจารณาภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๕๐ ให้นำความในหมวด ๔ การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณมาใช้บังคับกับการพิจารณาคำอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕๒ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งแล้ว ให้นายกสภาแจ้งคำสั่งให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และประธานกรรมการจรรยาบรรณทราบ พร้อมส่งสำนวนสอบสวนคืนประธานกรรมการจรรยาบรรณ

ในกรณีคดีถึงที่สุดโดยคณะกรรมการมีคำสั่งลงโทษ ให้นายกสภาแจ้งผลคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมแจ้งสิทธิในการฟ้องร้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งด้วย

ข้อ ๕๓ เมื่อคดีถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้นายกสภาแจ้งแก่เลขาธิการเพื่อบันทึกไว้ในประวัติผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

อัญมณี บุรณกานนท์

นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์